

Av sine kolleger blir Torstein Schrøder Hansen beskrevet som en beskjeden diplomat, som en flink lytter, og som en mann med en arbeidskapasitet og et engasjement langt utover det vanlige. Dette er nok noen av egenskapene som gjorde at han ikke hadde noen motkandidater da han ble valgt som leder av Norsk medisinstudentforening høsten 2004.

Intervjuet: Torstein Schrøder Hansen

På navigasjonsdykk i forskerlinje og fagforening

I Schrøder Hansen har foreningen funnet en allsidig leder. Han er en mann med mange interesser innenfor både faglig virksomhet og organisasjons- og hobbyvirksomhet, men sier selv han har altfor liten tid til å dyrke dem alle i den grad han skulle ønske. De som kjenner ham godt, har merket seg at han sjelden sitter stille og at han kompenserer for mangelen på tid ved å utnytte hvert sekund til fulle.

Det går gjetord om hans systematiske måte å løse problemer og arbeide på. Blant annet skal han kunne løse Rubiks kube på under fire minutter. Han tar imot utfordringen om å bekrefte at dette er sant, og plukker opp den flerfargede terningen. Rekkene med farger smetter på plass en etter en. Tre minutter og 36 sekunder senere er han ferdig.

– Jeg hadde nok litt flaks, det er ikke alltid det går så lett, bemerkter han beskjeden da han setter den fra seg.

– Hvordan er det å være hovedtillitsvalgt for 3 500 norske medisinstudenter?

– Det er utfordrende, på flere plan. Det overordnede målet er at Norsk medisinstudentforening skal jobbe for medlemmene, og at disse skal ha en velfungerende fagforening. Det er hensikten bak hver uttalelse, hvert brev, hver reise, bak deltakelse på konferanser og leserinnlegg. Dessverre er det ikke alltid like enkelt å få bekreftelse på at man gjør det riktige fra andre enn sine medtillitsvalgte. Norsk medisinstudentforening har mange konkrete saker å jobbe med, men vi står også overfor utfordringer på rent organisasjonsmessig nivå.

Schrøder Hansen beklager at det er så få henvendelser fra enkeltmedlemmer i løpet av året. – Jeg tror vi som tillitsvalgte i altfor stor grad selv setter agenda for hva vi jobber med, uten at vi får medlemmenes bekreftelse på om hvorvidt vi har gjort riktige prioriteringer. Det er essensielt i enhver organisasjon at medlemmene føler de fritt kan formidle sin mening til de tillitsvalgte som skal tale deres sak.

– Hvordan kan de få gitt deg slik tilbakemelding?

– De kan for eksempel ringe meg. Telefonen står på både dag og natt. Jeg svarer på alle samtaler såfremt jeg ikke er opptatt med andre oppgaver. Dessuten setter jeg pris på utfordringer og en viss grad av uforutsigbarhet, så det bare flott at noen ringer. I Norsk medisinstudentforening er vi heldige som har gode tillitsvalgte, og jeg oppfordrer også til å ta kontakt med dem.

Dykking for viderekomne

Ved et dykkesenter utenfor Bergen har han søkt midlertidig tilflukt fra hverdagen. På havbunnen er det dårlig mobildekning og lett å konsentrere seg om annet enn fag og organisasjonsarbeid. Han kommer opp av vannet og tar av seg masken med et bredt smil om munnen. Det er lett å se at han trives i dykkerdrakten. På ren impuls har han tatt seg fri for å gjennomføre et dykkerkurs for viderekomne, han fikk vite om kurset kun fire dager i forkant.

– Når en slik mulighet byr seg, må man gripe den med begge hender. Noen av innslagene på programmet er dypdykk, jakt-dykk, strømdykk og navigasjonsdykk.

– Hvorfor interesserer du deg for dykking?

– For det første føler jeg meg hjemme i vann. Dykking gir mange flotte opplevelser – uforutsette hendelser med et visst spenningsmoment. Når det er sagt, vil jeg presisere at jeg ikke tenker på dykking som ekstremспорт. Man løper nok noe større risiko ved å være under vann, men jeg føler meg ikke redd når jeg dykker.

Etter Schrøder Hansens forslag setter vi kursen mot et sentralt hotell i Bergen for å fortsette intervjuet der. Han forsikrer om at det må være en tilfældighet at 45 utdanningsministre fra europeiske land deltar på en internasjonal konferanse på akkurat dette hotellet akkurat denne helgen.

– Nå må vi holde øynene åpne etter Kristin Clemet, sier han, – jeg har en høne å plukke med henne. Det kommer frem at Schrøder Hansen faktisk sendte søknad til

Utdanningsdepartementet om å få delta på konferansen, men fikk avslag. – Kanskje jeg likevel får en mulighet til å drive litt lobbyvirksomhet, spøker han, og setter seg slik at han har oversikt over inngangspartiet på hotellet i tilfelle Clemet skulle dukke opp.

– Du er født og oppvokst her i Bergen?

– Ja, det stemmer. Karrieren startet en varm sommerdag på fødeavdelingen ved Haukeland Universitetssjukehus. Jeg har fire søsken og hadde derfor alltid noen å leke med. Det var noe som preget oppveksten, og selv i voksen alder har jeg hatt et behov for å ha gode lekekamerater. Så kom innkalling til militærtjeneste i Sjøforsvaret, hvor han tjenestegjorde på et kystvakt-fartøy.

– Jeg var sjøsyk mesteparten av tiden. Men på tross av det var det 12 flotte måneder. Det finnes ingen bedre måte å oppleve norsk kysten på. Etter militærtjenesten var det naturlig å flytte fra det trygge redet mitt i Bergen. Jeg valgte Trondheim. Blant annet hadde jeg hørt at studiet i der var annerledes og spennende. Selv om byen og omgivelsene likner på hva han er vant til hjemme fra, synes han det er synd at trønderne klager slik på regnet. – Det regner jo ikke i Trondheim. Hadde trønderne bodd i Bergen, ville de skjont det.

Original forskning

– Du blir beskrevet som et arbeidsjern. Hva synes du selv?

– Jeg trives nok bedre med å jobbe enn med å sitte stille og tvinne tommer. Men det er viktig at arbeidet ikke blir rutinepreget. Derfor likte jeg jobben jeg hadde i ambulansetjenesten spesielt godt, det er definitivt den mest interessante og varierte jobben jeg har hatt så langt. Det er stygt å si at jeg ventet på at noe skulle skje, men det er noe jeg må leve med, sier han.

Han går fjerde året av studiet ved Det medisinske fakultet i Trondheim, og denne terminen forsker han.

– Hva har du valgt å forsker på?

Torstein Schrøder Hansen

Født 5. juni 1982

- Leder for Norsk medisinstudentforening 2005
- Student ved forskerlinjen ved Det medisinske fakultet i Trondheim

Foto: Eystein Hellstrøm Hoddevik

– Utgangspunktet for prosjektet mitt er interaksjoner mellom urter og legemidler, hvor det finnes svært lite publisert materiale. Som leger må vi ta konsekvensen av at pasienter tar urtemedisiner. Så mange som 20 % av kreftpasientene tar urter i tillegg til konvensjonelle terapeutiske midler. Jeg har valgt å studere johannesurt og solhatt. Et eksempel som illustrerer hvor viktig det er å gjennomføre en grundig kartlegging av urt-legemiddel-interaksjon er induksjonen av enzymet CYP3A4, som skjer ved bruk av johannesurt. CYP3A4 metaboliserer for eksempel ciklosporin. Hvis man ikke kjenner til urtens påvirkning på metabolismen, kan en pasient bli forskrevet subterapeutiske doser. Vi har hørt historier om pasienter som har opplevd vevsavstøtning etter transplantasjoner på grunn av johannesurt.

Det er med stor glød han beretter om prosjektet sitt. – Forskning er stimulerende, og jeg er meget fornøyd med at jeg valgte å begynne på forskerlinjen.

Tillitsvalgt på heltid

– Er det arbeidskrevende å drive med organisasjonsarbeid?

– Det er bare å innrømme at det går utover studiet, og jeg hadde nok lest mer fag og hatt tid til andre aktiviteter hadde jeg ikke vært leder for Norsk medisinstudentforening. Noen dager kan det gå med 12–14 timer til organisasjonsarbeid, i gjennomsnitt bruker jeg omtrent fire-fem timer hver dag. Resultatet er at helger ofte forvandles til vanlige arbeidsdager, og at dagen ofte spiser opp det som skulle blitt en rolig kveld. Da er det særdeles viktig å kunne ta seg helt fri fra arbeidet, og det gjør jeg når jeg kan. Han snur seg og ser ned på dykkerutstyret med et fornøyd blick.

– Hvor kommer motivasjonen fra?

– Jeg har et ønske om å kunne gjøre noe nyttig for andre. Det har også vært viktig for meg å skape et miljø hvor det legges opp til samarbeid. Spesielt i debatter hvor det er flere aktuelle synspunkter, er det

viktig at alle føler de kan uttrykke sine meninger uten at det fører til personlige konflikter i etterkant. Det siste jeg ønsker er å bli uvenner med noen. Men det er viktig å ha en organisasjonskultur hvor det er lov å stille utfordrende spørsmål og ikke være redd for å si det man mener eller å stikke seg frem.

Prodekan Torstein Vik ved Det medisinske fakultet i Trondheim har opplevd Schrøder Hansen på nært hold i flere debatter. Vik beskriver ham som en mann med sterke meninger, som en som tør bruke store bokstaver for å få frem sine poenger. – Det er mulig jeg legger meg litt frempå av og til, svarer Schrøder Hansen på denne beskrivelsen, – men jeg håper ikke at jeg blir oppfattet som en kranglefant.

– Hvilke saker brenner du for?

– Turnustjenesten må nevnes i slik sammenheng, fordi det er et tema som angår alle medisinstudenter og også det offentlige helsevesen. Ordningen blir dessverre angrepet fra mange forskjellige kanter, om ikke nødvendigvis med hensikt. Selv om myndighetenes prioriteringer innenfor organisering av helsevesenet har til hensikt å løse problemer, kan det skape negative ringvirkninger for turnustjenesten. Ved mindre sykehus i distriktene opplever man nå at akuttfunksjoner bygges ned og sentraliseres, mens turnusplassene opprettholdes. Dermed kan man få avvik i faglig innhold mellom de forskjellige plassene, og noen turnusleger kan gå glipp av nødvendig erfaring innen akuttmedisin og kirurgi.

– Hva mener du er den ideelle utvikling for turnustjenesten?

– For at dette skal kunne fungere godt også i fremtiden, må noen viktige prinsipper ligge til grunn. Ordningen må formes til å utgjøre en generell plattform for videreutdanning av leger. Vi trenger ikke nødvendigvis å holde på samme organisering og inndeling som finnes i dag, men det må være stor bredde i det faglige innholdet. I tillegg mener jeg alle nyutdannede leger må gjennomføre turnustjenesten. Det vik-

tigste er helt klart å holde fast på at det dreier seg om en utdanning som fortsetter etter studiet, hvor man skal tilegne seg nye ferdigheter og lære mer. Selv om noen mener disse 18 månedene skal være en profesjonalisering til yrket, hvor man finner seg til rette i legerollen, anser jeg det for å være et sekundært mål sammenliknet med den faglige utviklingen hos turnuslegene. Hvis de grunnleggende forutsetningene for turnustjeneste ikke kan opprettholdes, må vi kanskje se på andre måter å organisere en veiledet tjeneste på.

– Er det andre saker du ønsker å jobbe mer med før du går av som leder?

– Jeg har et håp om at vi kan klare å sette større søkelys på innholdet i medisinstudiet. For å få dette til trenger vi tilbakemelding fra medlemmene om hva de savner i studieplanen eller om områder hvor de forventer forbedringer. Diskusjonen rundt grunnutdanningen, som vi alle må igjennom, er dessverre en av sakene som har kommet litt i skyggen av turnusdebatten.

Han ser på klokken og konstaterer motvillig at tiden nok en gang har fløyet fra ham. I morgen skal han tidlig opp for å jakte på steinbit mellom de gamle trikkvognene som en gang kjørte rundt i Bergens gater, men som nå ligger 30 meter under havoverflaten. Han klarer ikke skjule sin barnlige glede over dette dykket. – Jeg trives godt i museer, og dette blir en unik kombinasjon av historie og hobby, sier han fornøyd.

Eystein Hellstrøm Hoddevik

ehoddevik@hotmail.com